

et Apotek vel nok kan siges at være til Stede der. Jeg ved ikke, om det er ganske rigtigt, men jeg formoder, at Aarsagen til, at Sundhedsstyrelsen hidtil ikke har ment at kunne anbefale Oprettelse af et Apotek i Aabybro, er den, at det maa befrygtes at ville tage Publikum og dermed Fortjeneste fra Apotekerne i Broust og Saltum, der begge ligger i en Afstand af 15—20 km fra Aabybro. Jeg ved, som sagt, ikke, om det er Motivering, men den er i alt Fald i højeste Grad utilfredsstillende for Aabybro, der nok kan bære sit Apotek. Jeg skal ikke trætte det høje Ting med at komme dybt ind paa et lokalt Spørgsmaal af denne Art, jeg skal indskrænke mig til at anmode den højtærede Minister om at overveje, om der muligvis kunde findes Anledning til at tage Spørgsmaalet om hele Apotekerordningen i Vendsyssel og særlig i den sydlige Del op til en samlet Undersøgelse. Det er nævnt som en Mulighed, at man undtagelsesvis kunde anbefale at gaa til Oprettelsen af et Hjælpeapotek, saaledes at man f. Eks. oprettede et Hjælpeapotek i Aabybro under Saltum eller maaske naturligere gjorde Saltum til et Hjælpeapotek under Aabybro. Der er ogsaa Ønsker om at faa et Hjælpeapotek i Sulsted, liggende under Apoteket i Halum. Jeg henstiller dette til den højtærede Ministers Overvejelser, og jeg anmoder ham om at se med velvillige Øjne paa de fremsatte Ønsker.

**Sporon-Fiedler:** Der er for mig i Aar ingen Anledning til at komme nærmere ind paa Finanslovsforslaget Enkeltheder, idet jeg ganske kan tiltræde de Udtalelser, som flere ærede Medlemmer, tilhørende det konservative Folkeparti, tidligere under denne Debat har fremsat, ikke mindst vor Gruppes Formand, det ærede Medlem Hr. Pürschel. Jeg vil dog saa indtrængende, som det er mig muligt, atter i Aar henstille til den højtærede Kirkeminister at tage Kirkesagen i Falsled i Sydbyn under den velvilligste Overvejelse. Allerede for fire Aar siden svarede den daværende højtærede Kirkeminister, det ærede Medlem Hr. Povlsen, mig, da jeg omtalte samme Spørgsmaal: „det er sikkert en Kirkesag; der inden alt for længe vilde have Krav paa at blive ordnet“. Men man er stadig lige vidt. Beboerne i Falsled, der er ca. 500 i Tal, er højst uheldigt stillede med Hensyn til Kirkegang. De bor i det store Svanninge Sogn, der har ca. 2 200 Indbyggere, og de har 7½ km til Svanninge Kirke. Det er en meget kirkelig interesseret Befolkning,

der hovedsagelig bestaar af Søfolk og Fiskere, som ikke selv har Køretøjer, og for mange gamle og svagelige er det nærmest en Umulighed at komme den lange Vej til Kirke. Man har allerede bragt betydelige Ofre, idet den ingenlunde velstillede Befolkning har indsamlet ca. 12 000 Kr. til en Drifts- og Vedligeholdelsesfond for Kirken og sikret sig en vel beliggende Grund. Jeg synes, det er Synd for disse Mennesker, hvis denne Sag stadig skal skydes ud i det uviste, og at det er ret beskæmmende for os, at vi, som yder Tilskud i Snesevis af Millioner til materielle Formaal, ikke skulde have Raad til at efterkomme et saa smukt og rimeligt Ønske paa et aandeligt Omraade.

Der er atter i Aar fra dette Sted talt om Landbrugets Skatteansættelser. Jeg har dog glædeligvis faaet det Indtryk, at man nu ikke taler saa meget om Landboernes ligefremme Skattesnyderier som tidligere. Der er heller ingen Grund til at tro, at disse skulde trives bedre hos Landbrugserhvervets Udøvere end hos andre Erhverv. Men Sagen er den, at Forholdene der ligger langt vanskeligere. Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen sagde forleden, at Lønarbejdere og Funktionærer skulde man nok finde, Landbruget kunde bedre unddrage sig. Jeg erkender, at det er rigtigt for Funktionærernes, Tjenestemændenes og de fast lønede og fast ansatte Arbejders Vedkommende, men det gælder ingenlunde Arbejderklassen som Helhed. Indtægterne for de mange, der snart arbejder hist, snart her, er meget vanskelige at kontrolere. For Landbrugere er det i de fleste Tilfælde meget vanskeligt at opgave den virkelige Indkomst, da en væsentlig Del bestaar af Forbrug af egne Produkter, og dette gælder særlig det lille og mindre Landbrug, men er for en stor Del ogsaa Tilfældet i det store Landbrug under visse Forhold. Dette har sin Grund i, at der kun rent undtagelsesvis føres et ordentligt Regnskab, og jeg vil vedvarende hævde, at det for disse Skatteydere endnu staar som intet mindre end en Umulighed at føre et ordentligt Regnskab. For nogle Aar siden drøftedes dette Spørgsmaal mellem det daværende 23de Medlem for Hovedstaden det ærede Medlem Hr. Gamborg og mig, og jeg ved, at det ærede Medlem stadig er af den Opfattelse, at Landbrugere, ogsaa de mindre, lige saa godt kan føre et nøjagtigt Regnskab som andre, men dette er ikke Tilfældet. Hvor Husholdningen er fælles for Ejeren og hans Familie og Medhjælpen i